Ч. 66. Пятниця 3 цьвітня (21 марта) 1908. Рік XVIII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенєм оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

До ситуациї. — Авдиєнция Кошута у Цісаря. — Заява п. міністра судівництва в буджетовій комисиї.

Вчерашний день приніс розвязане критичної сутуациї парляментарної у Відни. Перед полуднем п. Президент міністрів бар. Бек відбув конференциї як з Чехами так і з Німцями. Послам німецким предложив до оцінки заяву, яку зложив на пополудневім засіданю буджетової комісиї, і виступив з предложенєм, аби аж до хвилї внесеня язикового закона настало перемирє. Німці прихилили ся до того предложеня. Що до становища міністра судівництва то Wiener Allg. Ztg. приносить вість, що его уступлене єсть сподіване. — На вчерашнім засіданю ческих сторонництв, присьвяченім заяві бар. Бека, постановлено ту заяву приймити до відомости і на нинїшнім засіданю комісиї голосувати за буджетом міністерства судівництва. Вправді з поодиноких сторін, між иншими з молодоческой, виринула гадка, аби Чехи підчас голосованя вийшли, або голосували по части против буджету, але спротивив ся тому посол Масталька і міністер Прашек. Особливо той послїдний заявив рішучо, що полишае ся можливість перейти до опозициї або бути дальше в більшости. Супротив тої заяви утихли попередні предложеня. — Руский клюб вибрав вчера на ново предсідателем пос. Романчука, першим его заступником пос. Василька, а другим пос. Цеглиньского. До парляментарної комісиї крім президиї увійшли посли: др. Кость Левицкий, др. Бачиньский і др. Петрушевич. Нині, як доносять телеґрами, мають Русини на першім засіданю поставити три наглячі внесеня.

До угорского бюра кореспонденцийного доносять з Відня: Цісар приймив вчера перед полуднем міністра Кошута в Шенбруні на окремій авдиенциї, котра тревала годину і чверть. По авдиенциї удав ся Кошут до палати угорского міністерства. Кошут заявив, що застав Монарха в найліпшім здоровлю і настрою. На авдиенциї по рефераті о подрібних справах порушив Кошут справу загального положеня політичного і теперішні справи політичні. Монарх, котрий приймив міністра дуже ласкаво, виявляв велике занятє всіми порушеними справами. — Кошут відвідав вчера міністра війни ґен. Шенайха, аби ему подякувати за ґратуляцийну телеґраму, яку той вислав з нагоди відзначеня Кошута. Відтак відбув коротку конференцию з міністром справ заграничних бар. Еренталем і о год. 5 по полудни від'їхав назад до Будапешту. — Вчерашній авдиенциї Кошута у Цісаря приписують велике політичне значіне, а головно длятого, що Цісар розмавляв з ним не лише о справах належачих до міністерства торговлї, але й о загальній ситуациї.

Зміст промови, яку виголосив п. Міністер судівництва в буджетовій комісиї, був слїдуючий: Бесідник заявив, що старае ся по змозі заспокоїти потреби всїх народів. Що-до спору язикового в Хебі, то п. Міністер відпирав зроблені ему закиди, бо міністерство справедливости не може впливати в усїх випадках. Дальше п. Міністер виказував політичні і економічні шкоди, випливаючі з язикового спору, та піднось необхідність сотворити норми, котрі були би можливі до принятя для обох сторін та покінчили безнастанні спори докладним постановленєм про уживанє краєвих язиків. Просторий, ясний язиковий закон, се єдина дорога до осягненя діяльности і рівномірної практики, до охорони діяльности судів перед політичними впливами. З тих самих причин необхідно законно управильнити внутрішну урядову мову. Поясснивши порушену п. Ґломбіньским справу уживаня помічних рефератів в найвисшім трибуналї, п. Міністер відповідав на піднесені в часї дискусиї жалоби що-до відносин в судів-

---

7)

СТРАШНИЙ ДЕНЬ.

(З російского — К. Станюковича).

(Конець).

— Мені здаєть ся, що там безпечно... Нема там підводних скал? — додав, показуючи перемерзлою, червоною як сире мясо рукою на залив, що врізав ся в долину.

— Не повинні би бути.

— А як глубоко при березі?

— Після карти двацять стіп.

— Дуже добре. При слабшім вітрі ми в одній хвили будемо там...

— Коби лиш при такій бури не поломили ся щогли — замітив перший офіцир.

— Що тепер о тім говорити? — відповів капітан і крикнув, підносячи голову, крізь тубу:

— Скорше, скорше, хлопці!

Але хлопці, що вже колисали ся на вітрилових жердях і ногами держали ся їх, мов би сиділи на конях, самі без того напімнення в надії на ратунок спішили ся з усїх сил, аби розпустити вітрила і прикріпити їх помимо скаженої бурі, що грозила скинути їх кождої хвилі в море або на поклад.

Притискаючись тісно до линов, держали ся їх кріпко одною рукою, а другою вільною робили свою дуже тяжку роботу при студеній заверусї. Мусїли зубами держати ся парусини, поздирали собі нігті до крови. Остаточно по яких вісьмох минутах, коли корабель так близько підплив до скал, що можна їх було бачити між клекотячою водою голим оком, вітрила розвинено і „Яструб" як слухняний кінь на поводах кинув ся напротив вітру. Нахиляючись сильно на правий бік, здержав ся в своїм розгоні до берега, полишив на боці гребень виставючих скал і оминув їх.

Всї перехрестили ся. Надія на ратунок засьвітила в очах всїх; лодкар Єґор Митрич ганьбив і кричав як звичайно, бо задна линва від долїшного вітрила не була добре припущена, та глядів безнастанно з непокоєм в гору на подаючі ся під вітром щогли.

— Спасайте ваш хронометер, Лаврентий Івановач! — сказав капітан, коли корабель був вже близько берега — будемо мати сильний удар, коли корабель запоре в землю.

Старий керманич поспішив спасти свій хронометер і прочі інструменти.

Корабель летів як птах під напором вітру просто до берега.

Мертва тишина заволоділа на покладі.

— Держіть ся кріпко, хлопці! — кричав капітан весело, учепивши ся сам поруча.

— Стягнути трохи середні вітрила і долїшне передне!

Вітрила зашелестіли і „Яструб" поніс ся на мілину заливу при березі, запоровшись глубоко цілим своїм сподом в мягке пісковате дно.

Всї як один муж відкрили мимохіть голови.

VI.

— Дякую вам, діти, ви добре працювали! — сказав капітан, ідучи посеред моряків.

— Після приказу, пане капітане! — відповіли весело моряки.

— До віку будемо за вас Господа благати! — дали ся чути голоси.

Капітан приказав кождому з моряків видати по дві чарки горівки і сейчас зварити для них що теплого. Відтак зійшов з першим офіциром на долину у спід корабля, аби оглянути ушкодженя. Великих шкід не було і на споді майже не було води. Лише кухня корабельна була ушкоджена при ударі і машина трохи пересунула ся з свого ложа.

— Добрий той „Яструб", сильний корабель, Николаю Николаєвичу!

— Знаменитий корабель — відповів перший офіцир ніжно.

— Дайте нині людям відпочити; ми тут дуже добре стоїмо... Буря не досягне нас тут — говорив капітан — а від завтра почнемо поволи здоймати набір. З кораблем присунемо ся ще близше берега, аби безпечнїйше і ліпше перезимувати перед кригою.

— Як прикажете! — сказав перший офіцир.

— Маємо досить поживи до весни?

— На шість місяців.

— Отже будемо могли знаменито перезимувати в тій дірі — замітив капітан і вийшов з машинового переділу.

Веселі, щасливі і дуже голодні та перемерзлі зійшли офіцири до свої каюти на до-

ництві поодиноких краів. Перш усього відповідає п. Мінїстер на закиди пос. Романчука.

Закид п. Романчука про те, що галицкі суди тенденцийно переслїдують руских хлопів, котрі цїлими милями мусять ходити до суду, не може дотикати мінїстерство справедливости, а тілько власть, котра внесла донесеня, бо суди можуть виступити що-йно коли дістануть донесеня инших властий. Слова п. Романчука що до розпорядженя, виданого президиєю висшого суду краєвого у Львові в справі скорого полагоджуваня карних справ, стоячих в звязи з рухом за виборчою реформою, п. Мінїстер мусить доповнити в тім напрямі, що в ориґіналї того розпорядженя сказано, що: „начальник повинен не тілько пильнувати над скорим, а й правильним і відповідаючим законам полагодженєм даної карної справи“. Вже з того показує ся безосновність підозріня одностороннього впливаня з боку висшого суду краєвого на мериторичне полагодженє таких справ карних. Президент суду краєвого висшого сам заявив, що сповненє обовязку нагляду видавало ся єму при пануючім в краю заворушеню тим конечнійшим, що національному і політичному напруженю, на жаль, дало ся захопити також кількох урядників судейских, котрі після дневникарских донесень брали діяльну участь у виборчих зборах. Твердженє, що той обіжник спричинив численні судові доходженя і кілька ярких увязнень, позбавлене всїх фактичних підстав, які можна би доказати.

Що до непошанованя прав рускої мови у всхідно-галицких судах наводить п. мінїстер, що в р. 1901 році президия висшого суду краєвого у Львові сконстатувала, що в усіх судах всхідної Галичини полагоджують рускі поданя в рускій мові, та що нема нїякого сумніву, що крім кількох схиблень сконстатованих в 1901 році стан справи взагалї не змінив ся на шкоду рускої мови та що президия висшого суду краєвого старає ся, щоби права рускої мови в підчинених їй судах були бережені. Жалоби на замалу скількість судиїв Русинів у відношеню до людности єсть тому неоправдані, що польскі і рускі судиї в більшій части галицких судів розміщені майже рівномірно. Коли в котрих судах переважають судиї польскої народности, то сю появу треба звести до того, що при обсаджуваню судейских посад в першій мірі увзгляднювано кваліфікациї і ранґу компетентів, а не їх національність. Переходячи до справи судівництва карного, п. мінїстер заявив, що старає ся, щоби при великих карних трибуналах були все добрі сили в карнім праві. Що до покутних писарів, то їх найлїпше можна поборювати, коли не приймає ся їх подань судових. Обговорюючи квестию креованя нових судів в Галичині і Буковині п. мінїстер заявляє, що тому стоїть головно на перешкоді справа судових будинків. Висший суд краєвий на Буковині не мав би задля дрібного простору краю відповідної скількости праці. До справи поліпшеня материяльного положеня судиїв і авскультантів п. мінїстер відносить ся як найбільше прихильно. Вказує на те, що материяльне положенє помічного персоналю також поліпшилось. Новий карний закон підданий нарадам специяльної анкети та єсть надія, що в недовгім часї буде можна внести проєкт, відповідаючий новітним вимогам. Справа реорґанізациї уряду судейского не може бути полагоджена без докладних студий. Вкінци п. мінїстер запевнив, що мінїстерство справедливости не поводить ся чимсь иншим, як тілько взглядами на справедливість, на потреби людности і на добро загалу, а рівночасно має горяче зрозуміне для всїх бажань, які єму предкладають.

Новинки.

Львів, дня 2-го цьвітня 1908

— **Матура в середних школах.** Устні іспити зрілости відбудуть ся сего року в слїдуючих реченцях: А) в ґімназиях державних: в місяци червни: в Бережанах 25, в Бродах 9, в Бучачи 5, в Дрогобичи 19, в Золочеві 22, в Коломиї (польска 25 мая, (руска) 5 червня, у Львові (руска) 21 мая; в Новім Санчи (головна) 22 мая, (філїя) 22 мая, в Перемишли (руска) 1 червня, (польска) 21 мая, в Ряшеві I 22 мая, II 2 червня, в Самборі 25 червня, в Сяноцї 25 мая; в Станиславові I польска 5 червня, II польска 11 червня, в Стрию 9 червня, в Тернополи (польска головна) 1 червня, (філїя) 21 мая, (руска) 21 мая, в Ярославі 9 червня, — Б) в приватній женьскій ґімназиї Стржалковскої у Львові 8 липня; — В) в школах реальних: в Коросні 21 мая, у Львові I 29 мая, в II 25 мая, в Станиславові 1 липня, в Тернополи 21 мая, в Ярославі 1 червня; — Г) в приватних лїцеях: СС. Уршулянок в Коломиї 21 мая, в лїцею Недзялковскої у Львові 22 червня, в лїцею п. Ольги Філїппі у Львові 8 липня. — Письменні іспити відбудуть ся у всїх тих заведенях в 3 недїлї перед устними іспитами.

— **Земля на продаж.** В товмацкім повітї можна набути в дорозї парцеляциї з дібр Яцївка під Товмачем 433 морґів дуже доброго орного поля і сїножатий; цїна орного поля (чорнозему) від 550 К до 1000 К за морґ, а сїножатий від 1200 К до 1400 К. Крім того можна набути довільну скількість морґів лїса всякого рода по вигодженій цїні. З дібр Бортники можна купити 400 морґів лїса по цїні від 500 К; з дібр Надорожна 60 морґів грубого лїса по цїні 1100 К за морґ; з дібр Товмач до 300 морґів дуже знаменитої землї по цїні 1000 К і 1300 К за морґ. Близші інформациї подасть др. Іван Макух, адвокат в Товмачи.

— **В Залїщиках** відбуде ся заходом філїї „Просьвіти“ в четвер, дня 9 с. м. економічна нарада з отсим порядком: 1) Реферат про значінє спільництва. 2) Закон о оґлетревалім критю дахів і справа закладаня фабрик дахівок в повітї. — 3) Реферат о садівництві. 4) Льосованє щеп і яєць народових курий раси золотих Віандотів. — Нарада розпічне ся о год. 1 в полудне в сали „Народного Дому“.

— **В Чернівцях** відбуде ся заходом тов—а „Буковиньский Боян“ в сали Музичного тов—а в недїлю, дня 5 с. м. концерт в честь Т. Шевченка при співучасти тенора місцевої опери пана Мушиньского, скрипака-віртуоза Евг. Перфецкого, фортепяністa дра В. Гузара і повної орхестри 41 пп. Початок о год. 2.30 по полудни.

— **Репертуар руского народного театру в Тернополи.** Саля „Міщаньского Брацтва“. Початок о год. 7·30 вечером. Білети продає раньше „Народна Торговля“.

В суботу, дня 4 цьвітня „Галька“, опера в 4 діях С. Монюшка.

В недїлю, дня 5 цьвітня „Маруся Богуславка“, історично-побутова драма в 5 діях зі співами М. Старицкого.

— **Крадїж плятини** в Монахові, о чім ми вже коротко доносили. наробила в сьвітї трохи сензациї. З Монахова доносять тепер в сїй справі: З державної збірки мінералів в старій Академії вкрадено минувшої недїлї перед полуднем около 11 год. груду плятини вартости 12.000 марок (14.000 кор.) Оказ той стояв в шафцї за склом, на котрій була налїплена друкована карточка: „Груда плятини, ваги 3·4 кільоґрамів, походяча з Уралу“. Злодій пробовав насамперед отворити віко шафки, в котрій лежала плятина, але підроблений ключик зломив ся, а злодій тодї отворив другу шафку і з тої сягнув рукою попід віко до другого. Ідеальна вартість тої плятини єсть далеко більша як материяльна, бо так великих груд як вкрадена тепер вже не знаходять. Вкрадену плятину знайдено в сорокових роках минувшого столїтя в уральских горах, она єсть подовгаста, виглядає як зернисте срібло і єсть так велика як рінак, котрий ще можна закрити рукою; довгота єї виносить около 13 цнт. Був то найкрасший оказ плятини зі всїх, які знаходять ся в нїмецких музеях. Замітне то, що ту плятину вже раз були вкрали і то якраз перед трома роками. Одна банкова фірма в Монахові, котра торгує також старинними грішми і купує золото і срібло, купила була тодї й тоту плятину за дуже малу суму, але мусїла єї віддати, коли стало звістно, що плятина походить з крадежі. Злодія тодї вислїджено і засуджено на півтретя року криміналу.

— **Дрібні вісти.** В Дрогобичи має бути побудований електричний трамвай, котрого головна лінія буде йти від головного двірця зелїзничого ул. Стрийскою через Ринок і ул. Стебницкою до двірця Дрогобич-Трускавець а евентуально буде продовжена аж до Трускавця. — Команда 15 полку піхоти повідомила львівску полїцию, що з касарнї того полку втік оногди рядовий Володислав Чехак. — На Високім Замку знайдено замкнену касету полякеровану на бронзово і зложено на полїциї. — З головного двірця зелїзничого втік оногди арештант Віктор Гельдштайн, котрого привів був

лину і приказали подати собі як найскорше горівки і якої їди; і печ веліли напалити. Про обід не було поки що думати. Всьо, що від рана було приготовлене, пропало в знищеній кухни.

— Ось і маємо наше Сан Франціско! — сказав по кількох хвилях мовчаня поручник Сніткин, котрий вже прийшов до себе по страху, якого зазнав, і трохи встидав ся, що бачено єго боязливість в хвили небезпечности.

— Дякуйте Богу, що вас тепер риби не їдять! — замітив Лаврентий Іванович і проковтнув з видимим вдоволенєм досить велику чарку руму та з'їв кусник честерского сира.

— Коби не наш розумний капітан, то ми всі були би тепер на днї моря. Він виратував нас... Славний чоловік... Правдивий моряк!

І старий керманич поправив ще другою чаркою.

Всї згодили ся з ним, а підпоручник Марков скрикнув одушевлений:

— По нинїшнім дни я просто залюблений в нїм... Яка незвичайна, скажена бистрість духа!

В тій хвили отворили ся двері. Всьо замовкло. Увійшов капітан з першим офіцером.

— І так мої панове — сказав він і здоймив шапку — замість в Сан Франціско будемо мусїли перезимувати тут в тій дїрі. Що робити? Вчера не послухав я нашого поважаного Лаврентия Івановича... Не виплив на море... А тепер перед весною не рушимо ся звідси... Скоро лиш буде можна, повідомлю команданта ескадри і він пришле по нас корабель. Він завезе нас до доку, де будемо могли направити наші ушкодженя, а тодї попливемо знов на „Яструбі“...

— Але чого ви всї так дивно приглядаєтесь менї? — спитав нагле капітан, побачивши, що очи всїх присутних обернені з зачудованєм на єго голову.

— Ви посивіли, Алексію Петровичу! — сказав старий керманич тихо і з любовію.

І справдї білява, хороша голова була майже зовсїм побіліла.

— Посивів?!.. Ну, то ще не найгірше... Могло було прийти ще щось о много гіршого!... Що, мої панове? Позвольте, що я нинї буду у вас їсти, я страшенно голодний.

Всї повели єго з почестию до канапи.

* * *

На весну приїхав сам „неспокійний адмірал“ на корветї „Стріла“ до корабля і в своїм приказї висловив свою сердечну подяку капітанови за єго сьмілість і обачність, з якою уратував в хвили найбільшої небезпечности залогу і повірений єму корабель. По кількох днях перевезено „Яструба“ до Гонґ-конґ і коли він перебув в доку місяць в направі, відплив, як і давнійше, легкий, хороший і елеґантний до берегів Австралії.

шупасом зі Стрия висланий звідтам стражник. — В реальности п. Зінкевича за Янівскою рогачкою розбили злодії кузьню і вкрали крім знарядів ковальских чотири индики. Загальна шкода виносить 100 кор. — До маґазину Естери Раверової при ул. Жерельній ч. 33 добули ся оногди злодії і вкрали всілякі знаряди будівельні вартости 300 кор. — Футро з канґурів, покрите чорним сукном з ковніром з кримских баранків, відобрано вчера на ул. Сонячній Войтїхови Мазурчакови, зарібникови з Рісни польскої. Мазурчак казав, що знайшов футро на ул. Замарстинівскій. — Вчера арештовано за стрийскою рогачкою ватагу циганів, зложену з 7 осіб і відставлено на інспекцию поліциї. Комісар дижурний увільнив їх, переконавшись, що они приїхали лиш за орудками. — В катедрі в Триєсті напав вчера якийсь божевільний чоловік на 24-лїтного катехита о. Мартіца з Капо д'Істрия і зранив єго небезпечно ножем, при чім крикнув: „То месть за наслїдника престола Рудольфа!“ Божевільного арештовано без опору. — В Болехові утопив ся 6-лїтний синок емеритованого маґазинера Тара, ловлячи рибу в млинівці. — Юліяна Бекеша, котрий перед кількома днями втік з Кульпаркова, арештовано в Бурштині і відставлено до тамошного суду. — Цукор подорожів о 6 сотиків на кільоґрамі, мабуть длятого, що правительство зменшило фабрикантам податок і они хотять тепер на два боки користати.

— Нова сорта золота. Всілякі золоті вироби, як звістно, не можуть бути з самого чистого золота, бо оно було би за мягке — нута й остаточно за дороге; длятого домішують до него ще потрохи міди. Щоби однак не було надужитя, щоби не продавано виробів, в котрих дуже мало золота, за справдешні золоті, то закон постановляє, що до золота може бути домішана лиш така а така скількість міди а всі золоті вироби мусять бути предкладані урядови значковому (пунцовому), котрий вибиває на них відповідно до скількости золота значки. Доси були дозволені лиш чотири сорти золота: найлїпша сорта, в котрій на 1000 частий єсть 920 частий золота (проче мідь); друга сорта має 840, трета 750, а четверта 580 частий золота. Отже ся послїдна сорта золота єсть мало що вже не пів на пів мішаниною золота і міди. Таку мішанину золота, в котрій було менше як 580 тисячних частий золота, не треба було пунцувати а з сего користали деякі промисловці і продавали за золоті вироби такі, в котрих було дуже мало золота, може 300 або 200 або навіть і ще менше тисячних частий золота. Таку мішанину називали они „новим золотом“ і туманили публику а золотарам, що виробляють лїпші золоті річи, робили велику конкуренцию. Отже в головнім урядї значковім у Відни відбували ся тамтого тиждня конференциї, в котрих брали участь крім заступників правительства, товариства золотарів і товариства золотарских робітників ще й референт для справи значкованя в комісиї буджетовій пос. Малік і пос. Айншпінер, на котрих ухвалено завести нову, пяту, сорту золоту, котра має бути також урядово пунцована. — Ся нова сорта має містити в собі 250 тисячних частий золота (а проче мідь), але назви єї поки що ще не установлено.

— Кілько мілїонів іде з димом. Після оголошеної сими днями урядової статистики приніс монополь тютюновий у Франциї в послїднім роцї 377 мілїонів франків або о 6 мілїонів більше як попередного року. Продано $2^1/_2$ міліона кільоґрамів циґар, майже таку саму скількість папіросів і $28^1/_2$ мілїона кільоґрамів тоненько краяного тютюну — всего разом $33^1/_2$ мілїонів кільоґрамів. Табачники у Франциї винюхали за один рік 5 мілїонів кільоґрамів табаки, а з того виходить, що навичка заживаня табаки єсть ще далеко більше розширена, як то загально припускано. Наконець і любителї „мачки“ погризли більше як мілїон кільоґрамів тютюну. Найбільше любителїв знаходять папіроси а скількість проданих папіросів збільшає ся з дня на день. Продаж папіросів в 1872 р. принесла ледви мілїон франків, а вже в 1882 дала 17 мілїонів і через кілька лїт удержала ся на тій самій висоті; в послїднім же роцї дала не менше лиш 72 мілїонів франків. Із сего можна мати хиба найлїпше поняте, які то суми пускають люди з димом. Так само збільшила ся значно в послїдних трох роках продаж табаки. Зато зменшила ся трохи продаж циґар, іменно же дешевих, краяного тютюну і тютюну в скрутликах до жутя. Пересїчний з'ужиток тютюну в Франциї в минувшім роцї розділяє ся так, що майже якраз один кільоґрам а то 872 ґрамів тютюну до куреня і жутя і 122 ґрамів табаки припадає на голову. Взагалї минає ся у Франциї на уживок тютюну майже пів мілїярда франків, точно 493,457.090 франків, значить ся 12·66 франків на голову всего населення. З тої суми одержує держава 92 процент або 11·66 франків від голови.

† Померли: Адам Мриглоцкий, емеритований учитель, упокоїв ся в Куликові дня 27 марта в 70 роцї житя. — Софія з Висоцких Губльова, жена ад'юнкта судового в Болехові, померла у Львові в 24 роцї житя; — Мариян Мартиняк, уч. школи промисл., помер у Львові дня 31 марта в 21 роцї житя. — Михайло Ортиньский, господар в Ортиничах самбірского повіта, помер дня 24 с. м. в 80 р. житя. — Др. Александер Дворский, адвокат, довголїтний бурмістр міста Перемишля і посол на Сойм, помер в Перемишли в 89 р. житя. — Ігнатий Матковский, ем. радник рахунк краєв. Дирекциї скарбу, помер у Львові в 80 р. житя.

— Знає і не знає.

— Чого так вгікаєш? — кричить Івась до Максима, коли великий пес на обійстю напав на них обох. — Хиба не знаєш, що пси, котрі гавкають, то не кусають?

— Знаю — відповів Максим — але не знаю, чи той пес о тім знає.

Телеґрами.

Атини 2 цьвітня. З Монастиря доносять: Викрито тут заговір болгарского комітету маючого на цїли убитє грецкого консуля і персоналу консуляту.

Франкфурт 2 цьвітня. До „Frankfurter Ztg.“ доносять з Мадриду, що там в державній касї депозитовій викрито спроневірене на великі розміри. Зачувати, що шкода виносить кільканайцять мілїонів. Виновник спроневіреня, один з високих урядників, втік.

Петербург 2 цьвітня. З розпорядженя міністра справ внутрішних наказано замкнене жидівского товариства „Териториялїстів“ зі всїма відділами. Осїдок того товариства єсть у Варшаві а відділи у всїх більших містах в Росиї.

Петербург 2 цьвітня. Арештованє терористів тревав дальше, бо, як здає ся, викрито широко розгалужену орґанїзацию заговірників. Арештовано лїкаря Френкля, котрий був, як кажуть, одним з проводирів революцийної орґанїзациї войскової. Єго відставлено до петропавловскої крїпости.

Петербург 2 цьвітня. Справу конфлїкту предсїдателя підкомісиї для реформи судової, Димши, з директором департаменту поліциї Трусевичем, ще не залагоджено. Члени тої підкомісиї всї разом заявили, що солїдаризують ся зовсїм з Димшею. В кульоарах посли ґратулювали Димші виступленя в обороні поваги комісиї. Хомяков відзиває ся з признанєм о поступованю Димши. Після погляду вбору сеньорів цїлий конфлїкт може бути залагоджений, коли Трусевич перепросить Димшу.

Париж 2 цьвітня. Мимо того, що урядово доси не потверджено вісти о наміреній подорожи президента Франциї, Фалїєра до Росиї, в кугах полїтичних уважають ту подорож за дуже імовірну і думають, що Фалїєр поїде до Росиї в другій половині липня с. р. Вертаючи з Росиї, відвідає Фалїєр двори в Штокгольмі, Копенгазї і Християнії.

Париж 2 цьвітня. „Echo de Paris“ доносить, що президент Фалїєр підчас своєї подорожі до Штокгольму поїде й до Петербурга.

Курс львівский.

Дня 1-го цьвітня 1908		Платять К с	Жадають К с
I. Акциї за штуку.			
Банку гіпот. гал. по 200 вр. . . .		567·—	574·—
Банку гал. для торгов. по 200 вр.		90 —	100·—
Зелїз. Львів-Чернів.-Яси		569·—	573·—
Акциї фабр. Липиньского в Сяноку.		350·—	400·—
II. Листи заставні за 100 вр.			
Банку гіпот. 5% преміов.		110·50	111·20
Банку гіпот $4^1/_2$%		99·20	100· —
$4^1/_2$% листи застав. Банку краєв.		100·20	100·90
4% листи застав. Банку краєв. .		94·80	95·50
Листи застав. Тов. кред. 4% . . .		97·50	—·—
„ „ 4% льос. в $41^1/_2$ лїт.		97·50	—·—
„ „ 4% льос. в 56 лїт.		94·40	95·10
III. Облїґи за 100 вр.			
Пропінацийні гал.		98·10	98·80
Облїґи ком. Банку кр. 5% II. ем.		—·—	—·—
„ „ „ „ $4^1/_2$% . .		100·—	100·70
Зелїз. льокаль. „ 4% по 200 кор.		94·50	95·20
Позичка краєв. з 1873 р. по 6%		—·—	—·—
„ „ 4% по 200 кор.		96·20	96·90
„ м. Львова 4% по 200 кор.		94·30	95·—
IV. Льоси.			
Міста Кракова		114·—	124·—
Австрийскі черв. хреста	Курс віденский . .	51·—	55·—
Угорскі черв. хреста	. .	28·40	30·40
Італїянь. черв. хр. 25 фр.	. .	—·—	—·—
Архік. Рудольфа 20 кор.	. .	68·—	72·—
Базилїка 10 кор.	. .	21·20	23·20
Joszif 4 кор.	. .	8·25	9·50
Сербскі табакові 10 фр.	. .	9·50	11·—
V. Монети.			
Дукат цїсарский		11·32	11·40
Рубель паперовий		2·51	2·53
100 марок німецких		117·40	118·10
Доляр американьский		4·80	5·—

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

З друкарні В. Ловиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).